

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

בפני כבוד השופטת מירה רום פלאי

תובע .ע. .ע.

נגד

נתבעת .נ. .ע.

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

שלוש תביעות בעניינם של הצדדים בפני ;

תביעה למשמורת משותפת ותביעה לדמי שימוש, מטעם האיש,
ותביעה למזונות ארבעת ילדיהם הקטנים, מטעם האישה.

רקע עובדתי ודיוני

1. התובע בתמ"ש 11985-07-16 ובתמ"ש 29212-11-16 ייקרא להלן –האיש, ואילו התובעת
בתמ"ש 38223-11-16, תיקרא להלן –האישה.

2. האישה והאיש נשאו זל"זו ביום 27.11.2007, ובמהלך נישואיהם, נולדו להם, ארבעה
ילדים. הבכורה בת 9, השניה, במרץ 2018 תהיה בת 7, ואילו שני הקטנטנים, הינם בני 4 ו-3.

3. בחודש ינואר 2012 רכשו הצדדים דירה ברחוב הידועה גם כחלקה בגוש
, אשר רשומה על שם שני הצדדים בחלקים שווים (להלן –הדירה).

4. ביום 12.06.16, בעקבות תלונת האישה במשטרה, הורחק האיש מהבית, ומאז, לא חזר.
טוען האיש, כי, מדובר בתלונת סרק ולכן הוא אינו מוכן לשוב לדירה, מחשש שהאישה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ואח' נ' .ע.

תמ"ש 29212-11-16. ואח' נ' .ע.

תמש 38223-11-16. ואח' נ' .ע.

- 1 תגיש תלונה נוספת כנגדו. לעומתו, טוענת האישה, כי, אין מדובר בתלונת סרק, שכן, האיש
2 נהג כלפיה באלימות.
3
- 4 5. ביום 26.06.16, הגיש האיש תביעה לפירוק שיתוף בתמ"ש 53176-06-16, בה ניתן פסק דין
5 בהסכמת הצדדים ביום 15.01.17, על פיו, השיתוף בדירה יפורק, מיד לאחר הסרת הצו
6 למדור ספציפי, אשר ניתן לבקשת האישה, ע"י בית הדין הרבני.
7
- 8 6. התוצאה היא כי האישה מתגוררת בדירת הצדדים עם ארבעת הקטינים, ואילו, האיש,
9 מתגורר בבית הוריו, שנמצא
10
- 11 7. בתאריך 13.11.16 הגיש האיש תביעה לשכר ראוי בגין שימוש שעושה האישה בחלקו בדירה.
12 אמנם סכום התביעה נקב ל- 120,000 ₪ אולם חישוב מהיר מעלה כי מדובר בטעות, שכן,
13 התוצאה החשבונית של 2,000 ₪ כפול 6 חודשים מביאה לתוצאה של 12,000 ₪ ולא
14 120,000. יחד עם זאת בבחינת הסעדים אשר נתבקשו בכתב התביעה, עולה כי, מדובר
15 בתביעה לדמי שימוש בחלקו של האיש עד למועד פינוי הדירה.
16
- 17 **תביעת משמורת משותפת תמ"ש 11985-07-16**
18
- 19 8. כאמור, הגיש האיש, תביעה למשמורת משותפת על ארבעת הקטינים.
20
- 21 9. במועד קדם המשפט אשר נערך ביום 15.01.17, הסכימה האישה כי המשמורת על ארבעת
22 הקטינים תהא משותפת, אולם בסופו של דבר, חזרה בה.
23
- 24 ראו פרוטוקול מיום 15.01.17 עמוד 2 שורות 6-1:
25
- 26 "אנחנו מסכימים שהמשמורת תהיה משותפת, נקבע הסדרי חלוקה ונקבע
27 סנקציות: אני מסכים כי תביעתו של התובע למשמורת משותפת תתקבל באופן בו:
28 משמורת הקטינים תהיה של שני ההורים בחלקים שווים, כאשר בשבוע אחד האב
29 ישהה עם הקטינים 4 ימים והאם 3 ימים ובשבוע לאחר מכן האם תשהה עמם 4
30 ימים והאב 3 ימים. מחצית חופשות וחגים לסירוגין. אי קיום חלוקת זמני השהות
31 כאמור יגרור אחריו תשלום ע"ס 1,000 ₪ לכל יום בו לא יקוימו הסדרי השהות".

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' ע.

10. לאחר ששמעתי את הצדדים לאורך שלושה דיונים, התרשמתי, כי, מדובר בהורים צעירים, הן מבחינת גילם, והן מבחינת כשירותם ההורית. שני ההורים מתקשים להפריד בין הסכסוך ביניהם כבעל ואישה לבין הצורך להיות הורים אחראים, לארבעה קטינים, באופן שאינו מופרע על ידי הסכסוך, שבשלב זה, עדיין מנהל את ההורות שלהם.

11. יחד עם זאת, כעולה מעדויות הצדדים, מהתסקיר, ואף משלל הבקשות שהוגשו על ידי האישה, למדתי כי האישה היתה שמחה להתפנות מעול הטיפול בארבעה קטינים ולחלוק את הטיפול בהם, לפחות מחצית מהזמן, עם האיש. אלא, השיקולים המנחים אותה, אינם שיקולי טובת הקטינים, או, אפילו טובתה שלה, אלא השיקולים המנחים אותה, הינם שיקולי כדאיות משפטית, על פי תפיסתה. לפיכך, כאשר הסכימה, למשמורת משותפת, הסכימה מתוך רצון כן, לעזור לעצמה ומתוך מחשבה על טובת הקטינים לחלוק את ההורות שלה, עם האיש. אלא שלאחר מחשבה, חזרה בה מהרצון לעזור לעצמה ולקטינים, מאחר והמשמעות של הסכמה כזו, היתה, מזונות מופחתים, צורך למכור את הדירה המשותפת, על מנת לאפשר לאיש לשכור, או, לרכוש, קורת גג משלו, בקרבת מקום מגורי הקטינים.

12. נדמה כי, האישה, מתקשה לנתק את רצונותיה ושאיוותיה, מהמחשבה על טובתם של הקטינים, ולא פעם מערבבת היא, בין מאבקה שלה באיש, לבין המחשבה על מה טוב לארבעת הקטינים, ולעיתים, הדבר פוגם בשיקול העל, שאמור להנחות אותה, שהינו, טובת הקטינים.

13. הדבר בא לידי ביטוי גם בעמוד 7 לתסקיר מיום 03.04.17 (להלן – התסקיר):

”עם זאת נראה כי האם מתקשה לשמור את הכעסים שלה על האב, וחלק מהם עוברים לילדים. האם טוענת האם טוענת לא עקביות למשל: מצד אחד, כי האב מעולם לא היווה דמות, לילדים ולא היה מעורב בחייהם, ומצד שני אומרת שהם מחכים לטלפון ממנו כל היום. מצד אחד היא טוענת כי בבית הסבתא יש הסתות נגדה והבית עצמו אינו בטוח, ומצד שני דורשת שהאב יבלה עם הילדים, מחצית מהחגים בקשה שאומרת שהילדים יהיו בבית הסבתא.”

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

14. עם זאת, ללא כל ספק, האישה והאיש אוהבים את ילדיהם ומסורים להם במסגרת יכולותיהם הרגשיות הנתונות בשלב זה, בו, טרם השאירו את הסכסוך מאחור.
15. משאלה ההורים, ואלה ארבעת ילדיהם, עליי להכריע בנוגע למשמורת עליהם, כאשר למעשה, מונחת בפניי אך ורק תביעת האיש למשמורת משותפת, שכן, האישה לא מצאה לנכון לעתור לבית המשפט בתביעה למשמורת על ארבעת הקטינים.
16. על פי המלצת עו"ס לסדרי דין, כפי שהובאה בעמוד 9 בתסקיר :
- "המשמורת תיקבע לאחר שהדירה המשותפת תימכר והאב יעבור/לא יעבור להתגורר בקרבת מגורי האם והילדים."**
17. אף האישה עצמה, באמצעות בא כוחה, הביעה את הסכמתה כי פסק הדין למשמורת משותפת יהיה פסק דין נדחה, כאשר כשיפורק השיתוף והנתבע יוכל לגור בבית משלו, יוכל לנהוג ע"פ פסק הדין למשמורת משותפת. ראו עמוד 7, שורות 4-6, לפרוטוקול מיום 15.01.17.
18. אלא שבשלב זה, ולמרות פסק הדין שכאמור ניתן בהסכמה ביום 15.01.17, אחד עשר חודשים אחרי, הפירוק בדירה איננו מתבצע, מאחר וכאמור, הצו למדור ספציפי, טרם הוסר, והתוצאה היא, כי, אין בידי האיש די ממון בכדי לשכור דירה באזור המרכז, ובוודאי שלא, לרכוש דירה. בשלב זה, האיש נאלץ לממן נסיעות חוזרות וולו על מנת לראות את ארבעת ילדיו הקטינים וזאת בנוסף לכך כי עובד הוא שעות ארוכות ביום במקום עבודתו.
19. הורות משותפת היא איננה אך ורק חלוקת זמנים שווה, אלא הינה, חלוקת המשמורת על הקטינים, באופן בו, האחריות ההורית המהותית תחולק, בין שני הורים לצורך טיפול בילדיהם הקטינים, דאגה להם, הענקת חום, אהבה, ניהול הזמן והאנרגיות שלהם, וכמובן, הענקת כלים לקטינים, לצורך התפתחותם התקינה והתבגרותם באופן מיטבי.
20. התוצאה המתבקשת, היא, כי, ייתכנו מקרים בהם חלוקת הזמנים תהא שווה לחלוטין אולם יהיה הורה דומיננטי אשר ינהל את חייהם של הקטינים וישא באופן נכבד יותר באחריות ההורית המהותית. במקרה כזה, ייתכן ועל אף חלוקת הזמנים השווה, הוא ישמש כהורה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

המשמורן. מנגד, ייתכנו מקרים בהם, חלוקת זמני השהות בין ההורים איננה שווה, אולם שני ההורים חולקים במשותף את האחריות ההורית המהותית בפועל, מבחינת כל הפרמטרים שהובאו בשורות 14-17 בסעיף 19, דלעיל.

21. על פי התרשמותי, וכן על פי המלצות התסקיר, למרות שבשלב זה, האיש רואה את הקטינים רק פעם בשבוע באמצע השבוע ובכל סוף שבוע שני, יהא זה לטובת הקטינים ואף לטובת האישה, כי האחריות ההורית המהותית עליהם, תהא משותפת. קביעת משמורת משותפת כבר בשלב זה, עוד טרם חלוקת זמני השהות שווה עקב מגוריו של האיש בו : עד למכירת הדירה המשותפת, תייצב את יחסי ההורות בין הצדדים ותמנע מאבקי כוח ביניהם כפי שהיה עד כה, באופן שחשף את הקטינים למאבקים אלה, והותיר אותם חשופים ופגועים מבחינה רגשית.

ולענין זה, ראו עמוד 9 לתסקיר :

"נראה כי מצבם הרגשי של הילדים מתדרדר, חלק מהילדים יותר אסופים אך כולם נמצאים במקום לא טוב מבחינה רגשית, וצמאים לקשר עמוק יותר עם אביהם."

22. בשלב זה, וכל עוד לא נמכרה הדירה, האב ישהה עם הקטינים כדלקמן : באמצע השבוע בכל יום ג' על פי הסדר השהות שנקבע בתסקיר וזאת מפאת המרחק בין מקום מגוריו כעת ב , לבין מקום מגוריי הקטינים, . כמו כן, בסופי השבוע בהם הקטינים ישהו עמו, ייקח האיש את הקטינים אליו כבר ביום ה' בשעה 17:00 וילין אותם אצלו שני לילות : בין חמישי לשישי, ובין, שישי לשבת. במוצאי שבת, תצא האישה, מ . ל , על מנת להשיב את הקטינים אליה, תיקח אותם משם ותשיב אותם אל הדירה.

בשלב זה, נוכח התרשמותי, כי, הקטינים זקוקים ליותר זמן עם האיש, ומשנמנעת ממנו היכולת להתגורר בסמיכות אליהם, נכון יותר עבורם להפסיד שני ימי שישי בחודש במסגרת החינוכית, על מנת לשהות יותר עם האיש.

בענין זה ראו :

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

- 1
- 2 "עיקרון טובת הילד משמיע לנו עוד מראשית פסיקתו של בית משפט זה כי הילד
- 3 איננו אובייקט השייך להוריו, אלא הוא בעל אינטרסים וצרכים עצמאיים משלו
- 4 [...] זהו עיקרון בעל 'רקמה פתוחה', שאליה יוצקים בתי המשפט הדנים בעניינם
- 5 של קטינים תוכן בהתאם לנסיבות המקרה. הוא 'נשקל בקפידה על ידי מעגלים
- 6 שונים של שיקולים שבמרכזם הקטין. שיקולים חומריים-פיזיים-טבעיים,
- 7 שיקולים רוחניים חברתיים, אתיים-מוסריים, שיקולי בריאות ושיקולים נפשיים,
- 8 שיקולים בטווח המידי ושיקולים לעתיד לבוא' [...] ההכרעה מה יטיב עם הקטין
- 9 היא מורכבת וסבוכה. זוהי מלאכה עדינה הדורשת איזון בין מכלול האינטרסים
- 10 והפרמטרים של צרכי הקטין". רע"א 3411/16 פלוני נ' משרד הרווחה ירושלים,
- 11 פסקאות 17-18 (20.6.2016).
- 12
- 13 23. לאחר מכירת הדירה, יעבור האיש לגור בסמיכות למקום מגורי הקטינים ואז זמני השהות
- 14 בין ההורים יתחלקו ברוח החלוקה, כפי שהובאה, ע"י ב"כ האישה בפרוטוקול מיום
- 15 15.01.17, כשהכוונה היא, כי חלוקת הזמנים תהא שווה אולם הימים יהיו קבועים ומסודרים
- 16 על מנת לייצר יציבות ושגרה לארבעת הקטינים, באופן שייטיב עמם וייצב את מצבם הרגשי,
- 17 בהתאם לקביעת פקידת הסעד לסדרי דין.
- 18
- 19 24. חגים וחופשות יתואמו באופן שבו כל אחד מההורים ישהה עם הקטינים מחצית מהזמן.
- 20
- 21 25. חלוקת זמני השהות לאחר מכירת הדירה וכן חלוקת החגים והחופשות, תתבצע על ידי הגב' נגה רהט-דריהם, ע"ס, בהתאם לסמכויות שניתנו לה בהחלטה מיום 31.08.16 וזאת עד
- 22 לתאריך 30.08.18.
- 23
- 24
- 25 26. על פי התרשמותי, שני הצדדים זקוקים להדרכה ולתיאום ההורות ביניהם ולפיכך אני מורה
- 26 כי הצדדים יפנו לתחנה לטיפול זוגי ומשפחתי בבני ברק, המתמחה בתאום הורי. התחנה
- 27 נמצאת ברחוב עזרא 11 בבני ברק בטלפון 03-6198813. באי כח הצדדים יפנו לתחנה בבני
- 28 ברק, על פי החלטה זו, ויסייעו לצדדים ביצירת הקשר הראשוני עם התחנה.
- 29
- 30 תביעה לשכר ראוי תלה"מ 29212-11-16

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' ע.

27. בחודש נובמבר 2016 עתר האיש לבית המשפט בתביעה למחצית שכר דירה בגובה של 2,000 ₪ בחודש, לתקופה של 6 חודשים ובסך של 120,000 ₪ (הסכום מוטעה, כאמור), זאת למרות, שבסעיף 16 ב לתביעה תובע האיש תשלום בסך של 2000 ₪ לחודש מחודש יוני 2016 ועד מועד פינוי הבית על ידי הנתבעת.

28. בכתב הגנתה, טוענת האישה כי יש לדחות את התביעה מאחר והשימוש בדירה לא נמנע מן התובע והוא עדיין מוזמן לבוא ולגור בדירה.

29. אלא כשם שטענות האישה סותרות זו את זו בענין הקטינים, הן מנוגדות זו לזו גם בענין ה"הזמנה הפתוחה" שלה, אל האיש, לבוא להתגורר עמה בדירה המשותפת.

30. בסיכומי האישה טוען בא כוחה, מחד, שהתלונה למשטרה, בעקבותיה, הורחק האיש מהדירה היתה אמתית, מאידך, כי, האישה הפצירה באיש, לחזור הביתה, ואף הגישה תביעה לשלום בית. ראו עמוד 30 שורות 14-15.

איך ייתכן, כי, אישה הטוענת כי בעלה תקף אותה באלימות, מפצירה בו, לשוב הביתה לשלום בית? המסקנה היא, אחת משתיים: או שטענת האלימות אינה כצעקתה, או, שהרצון לשלום בית, אינו כן.

31. למקרא דברי האישה כפי שמופיעים בתמליל שהוגש כנספח ז' לתצהיר עדות הראשית של האיש, שם היא מקללת אותו בקללות קשות ומאיימת עליו כי היא תמרר לו את החיים, ניתן להבין, כי האישה, אינה באמת מעוניינת כי האיש ישוב לדירה.

32. כמו כן, אף מעדות האישה עצמה, על פיה הוחלף המנעול בדלת הדירה, עולה, כי היא דווקא מעוניינת בהרחקתו של האיש מהמתחם בו היא גרה, ובפרט מהדירה.

ראו עמ' 10 לפרוטוקול מיום 02.07.17 שורות 29-35 ועמ' 11 שורות 1-7.

ש. החלפת מנעול לדירה!

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16 ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16 ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16 ע. ואח' נ' ע.

- 1 ת. כן.
2 ש. את יכולה להראות לי איזושהי הודעה שמסרת לו על זה, מפתח שהעברת
3 לו?
4 ת. לא העברתי שום מפתח.
5 ש. אני העברתי לך מכתב דרך ב"כ, ב-3.5, (מסומן נ/1) אציג לך אותו (מציגה
6 לעדה), בו סיפרנו לך שכשבא לקחת את הילדים, אף אחד לא פתח לו, כמו
7 שקורה הרבה פעמים, הוא גילה שהחלפת מנעול. אחרי המכתב הזה,
8 מסרת לי או למרשי העתק מפתח חדש?
9 ת. קודם כל, השאלה שאת שואלת היא...
10 ש. אחרי המכתב מסרת לי או למרשי העתק מפתח?
11 ת. לא מסרתי שום מפתח מכיון ש... היא לא נותנת לי להגיב.
12 ש. מאחר ואמרת שלא מסרת מפתח, מציגה לבית המשפט מכתב מיום 9.5
13 (מסומן נ/2). האם זה נכון שמחודש יולי 16', או ליתר דיוק 12.6.16, מר
14 ע. ע. איננו מתגורר בדירה הרשומה על שם שניכם?
15 ת. נכון.
16
17 33. עדותה של האישה היתה רווית גרסאות שונות ומשונות בנוגע לרצונה הנטען לשובו של האיש
18 לדירה המשותפת. על פי התרשמותי שנתגבשה לאחר שמיעת העדים וקריאה קפדנית של שלל
19 הראיות שהובאו בפניי, אני מכריעה כי, האישה אינה מעוניינת כי האיש ישוב לדירה.
20
21 34. טענות על פיהן האישה רוצה כי האיש ישוב לדירה, הינן טענות שנאמרות, מן הפה אל החוץ
22 בלבד, אך ורק כאמצעי אסטרטגי לצורך השגת הישגים משפטיים, כמו הצו למדור ספציפי
23 בבית הדין הרבני, וכן, הטענה, לדחיית תביעה זו. טענות אלה נטענות ללא כל הקשר לכלל
24 טענותיה של האישה, על פיהן, האיש אלים כלפיה, תכנן את ההליכים ואף מקליט אותה
25 במשך שנים. ראו: סיכומי האישה. עמ' 30 שורות 16-17.
26
27 35. משהכרעתי כי האישה מונעת מהאיש שימוש בחלקו בדירה, אבדוק את המשמעות
28 המשפטית של קביעה עובדתית זו.
29
30 המסגרת הנורמטיבית לבחינת התביעה לשכר ראוי

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16 ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16 ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16 ע. ואח' נ' ע.

36. סעיף 33 לחוק המקרקעין התשכ"ט - 1967 (להלן - חוק המקרקעין), קובע במפורש, באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי:

"שותף במקרקעין שהשתמש במקרקעין משותפים חייב ליתר השותפים לפי חלקיהם במקרקעין שכר ראוי בעד השימוש"

37. בפסק דין חלקי מיום 15.01.17, אשר ניתן בהסכמת הצדדים, ניתן צו לפירוק השיתוף בדירת הצדדים ברחוב **** ב, הידועה גם כחלקה: */**** בגוש: *** (להלן - הדירה), הרשומה ע"ש שני הצדדים בחלקים שווים.

38. למרות הסכמת הצדדים לפירוק השיתוף בדירה, מאחר ועל הדירה הוטל צו למדור ספציפי על ידי בית הדין הרבני, הרי שלא ניתן לממש את צו הפירוק עד למועד בו יוסר צו זה, ובהתאם לכך, ניתן הצו.

39. כאמור, טענת האישה כי היא איננה מונעת את שימוש האיש בחלקו בדירה, נדחתה, ועל כן התוצאה היא כאמור מצב עובדתי, על פיו, סעיף 33 לחוק המקרקעין מחייב תשלום שכר ראוי לאיש, בגין השימוש בחלקו בדירה.

40. אלא שטוענת התובעת כי הצו למדור ספציפי אשר ניתן על ידי כב' בית הדין הרבני מביא לדחיית תביעה זו, לדמי שימוש.

41. לגרסתה, על אף שהחלטת כב' בית הדין הרבני ניתנה לאחר הגשת התביעה לפירוק השיתוף, שומה על בית המשפט לכבד החלטה זו באופן שהכרעת בית הדין לפיה האישה זכאית למדור ספציפי מונעת את האפשרות לחיוב האישה בדמי שימוש ראויים.

האם צו למדור ספציפי, מונע פסיקת שכר ראוי בגין שימוש שעושה האישה בחלקו של האיש בדירה?

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

- 1 לבית המשפט, שיקול הדעת, לקבוע באלו מקרים יחויב בן זוג בתשלום דמי שימוש ראויים
- 2 בגין שימוש ייחודי שעושה משנהו בדירת המגורים.
- 3
- 4 ראו: בע"מ (ת"א) 1054/04 פלונית נ' פלוני, מפי כב' השופטת שטופמן, שם נקבע, כי,
- 5 תתגבש חובה לתשלום דמי שימוש ראויים, במידה והשותף העושה שימוש בלעדי, מונע
- 6 מהשותפים האחרים את השימוש במקרקעין, ללא הצדקה מן הדין.
- 7
- 8 לפיכך, במקרה בו השותפים במקרקעין הינם בעל ואישה, והבעל עוזב את הדירה מרצונו
- 9 החופשי, אין האישה חייבת בתשלום דמי שימוש ראויים לבעל, משלא מנעה ממנו שימוש
- 10 בנכס.
- 11
- 12 על כך יש להוסיף, כי, העובדה שבן זוג מאס בחיי הנישואין והחליט לפרק "דה פאקטו" את
- 13 חיי השיתוף, לא תביא בהכרח לחיוב הצד השני בתשלום דמי שימוש. לענין זה ראו: בע"מ
- 14 (י-ם) 320/02 ורדה עפל-רפאלי נ' עמיחי עפל - כב' הש' גל, [פורסם בנבו],
- 15
- 16 "כאשר אחד מבני הזוג מואס בקשר הנישואין, אין לחייבו להמשיך לגור עם בן
- 17 זוגו תחת קורת גג אחת, אולם אין פירושו של דבר שבן הזוג הנשאר בדירה הופך
- 18 באחת לשוכר בעל כורחו".
- 19
- 20 יחד עם זאת, "לא לעולם חוסן", ראו לענין זה: ע"מ 356/06 נ בן א נ' ג בן א – מדברי כבוד
- 21 הש' שטמר, [פורסם בנבו]:
- 22
- 23 "העובדה כי בן זוג עזב את הבית מרצונו בעת משבר בחיים המשותפים, אין בה,
- 24 כשלעצמה, כדי למנוע דמי שימוש מאותו בן זוג, ובוודאי לא לתקופה של "מעטה
- 25 ועד עולם". בית המשפט יקבע את המועד ממנו ואילך יוכל לקבל בן הזוג שעזב,
- 26 דמי שימוש ראויים על פי הנסיבות שלפניו"
- 27
- 28 בענין זה, אביא את דברי פרופ' ויסמן כפי שהובאו על ידי כבוד הש' קיציס בתמ"ש
- 29 (ראשל"צ) 20100/04 פלונית נ' פלוני, פורסם בנבו:
- 30

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16 ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16 ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 38223-11-16 ע. ואח' נ' ע.

"פטור משלום יהא בבחינת מתן גושפנקא לעשיית עושר ולא במשפט. החוק מתיר לבעל משותף שימוש בנכס המשותף-בגבולות המסויימים שעמדנו עליהם לעיל- כיוון ששימוש בחלקו בלבד אינו אפשרי מבחינה מעשית. ההיתר הזה, שהוא כורח המציאות הפיסית שבשיתוף, אינו מכשיר עשייה בנכס של הזולת ללא פיצוי".

ראו: פרופ' ויסמן, דיני קניין, בעלות ושיתוף, בעמ' 238.

מן הכלל, אל מה שבפני;

47. אין מחלוקת ועל פי פסק הדין החלקי, שניתן בהתאם להסכמת הצדדים, הצו למדור ספציפי אמנם מעכב, או אף, מונע בשלב זה, את פירוק השיתוף בדירה. יחד עם זאת, משנקבע ממצא עובדתי על פיו, האישה מונעת את השימוש של האיש בדירה, יש לפצותו, על השימוש שעושה האישה, בחלקו.

48. במקרה שבפני, למצב עובדתי זה, השלכות רבות הפוגעות באופן רוחבי, בזכויות יסוד של האיש. ראשית, נמנעת זכותו היסודית של האיש לקנינו. חלקו בדירה הנו קנינו היחידי ואין זה מתקבל על הדעת שהאיש, יאלץ בעל כורחו לגור בדירת הוריו ב מאחר ומרחף עליו איום כי האישה תתלונן שוב במשטרה, כי הוא נהג באלומות כלפיה. כמו כן, כל עוד לא ממומשת זכותו של האיש לקבל שכר ראוי בגין חלקו בדירה, הרי שאף זכותו להתגורר בדירה משלו, בשכירות או בבעלות, נשללת. שכן, אותו ממון שראוי היה שישמש אותו לצורך מימון מדור משלו, בו יוכל, לגור בו בעצמו, ואף, לשכן את ארבעת ילדיו הקטינים, אינו מגיע לידי, ועל כן, אין באפשרותו לעשות כן. במקרה של האיש הספציפי אשר בפני, סיטואציה זו, אף פוגעת בתדירות שהייתו עם ארבעת הקטינים, מאחר ובית הוריו, שם הוא נאלץ לחסות, נמצא ב סביר מאוד שאם האיש, עובד כשכיר שעות ארוכות ביום באזור המרכז, גר ב ילדיו מתגוררים ב , יתקשה לשהות עמם יותר מפעם בשבוע, במהלך אמצע השבוע.

49. על פי פסיקת בית המשפט המחוזי, יש לשקול שני טעמים לחיוב בדמי שימוש כאשר צדדים התגרשו: האחד, איזון בין שותפים לנכס מקרקעין כאשר אחד מהם אינו יכול לממש את זכותו בנכס, והשני, תמריץ לצד המתגורר בנכס לפעול לפירוק השיתוף בנכס. ראו פסק דינה של השופטת שטופמן בבע"מ (ת"א) 1104/04 י.נ. נ' ר.נ., [פורסם בנבו].

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ואח' נ' ע.

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
50. מציאות חייהם של הצדדים במקרה שלפני, מחייבת איזון בין הצדדים גם אם טרם התגרשו, וזאת מאחר והאיש מתגורר מחוץ לדירה כבר מחודש יוני 2016. כמו כן, בהסכמת הצדדים ניתן פסק דין חלקי לפירוק השיתוף בדירה כבר בחודש ינואר 2017. מאז חלפו אחד עשר חודשים, בהם האיש כאמור, נאלץ להתגורר בבית הוריו ג, מאחר ונמנעת זכותו מלהשתמש בחלקו בדירה, הן בעין, והן באמצעות תשלום שכר ראוי והתוצאה הקשה היא: כי, אף זכותו וחובתו לשהות עם ילדיו הקטינים, נפגעת באופן שאינו מידתי.
51. שיטת המשפט הישראלית, שמה לה, את עקרון תום הלב כ"הוראה מלכותית רבת פנים" ראו: בג"צ 1683/93 יכין פלסט נ' בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד מז(4) 702, 708 (1993) (השופט-כתארו אז- ברק).
- הוראה מלכותית זו, נפרשת על תחומי המשפט השונים, ראו: ע"א 2070/06 תשתית ציוד ובינוי בע"מ ואח' נ' עו"ד יעקב גרינוולד – כונס נכסים (2008), ובידי בית המשפט לצקת בו תוכן ומשמעות ולקבוע האם נקיטת פעולה מסוימת מהווה חריגה הימנו, או שמא אינה עומדת בניגוד אליו ראו: ע"א 467/04 יתח נ' מפעל הפיס (2004).
52. לענין זה, ראו דברי הנשיא ברק ברע"א 6339/97 רוקר נ' סולומון, פ"ד נה(1), 199 (1999):
- "עקרון תום-הלב קובע רמת התנהגות של אנשים הדואגים, כל אחד לאינטרס שלו עצמו. עקרון תום-הלב קובע כי השמירה על האינטרס העצמי צריכה להיות הוגנת ותוך התחשבות בציפיות מוצדקות ובהסתמכות ראויה של הצד האחר. אדם לאדם - לא זאב, ולא מלאך; אדם לאדם - אדם" (עמ' 279).
- וראו גם דברי הנשיאה בייניש בע"א 11319/05 בנק דיסקונט ישראל בע"מ נ' משה שגפ - כב' [פורסם בנבו].
- "מחובת תום-הלב הדיוני נגזר האיסור על ניצול לרעה של הליכי משפט. תכליתו של איסור זה כפולה: במישור הציבורי, מטרתו לשמור על התקינות והטוהר של ההליך השיפוטי ולמנוע מבעל-דין להשתמש לרעה בבתי-המשפט ובכך לפגוע

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' ע.

בהשלטת הצדק. במישור הפרטי, מטרתו למנוע תוצאות בלתי הוגנות בין בעלי-

הדין המתדיינים בפני בית-המשפט

53. כאשר האישה, טוענת לשלום בית עם האיש אותו הרחיקה מן הבית, מאחר ולטענתה היה אלים כלפיה, ואף ממשיכה לטעון, כי התלונה במשטרה היתה מוצדקת, ובחסות אותה תביעה, מחזיקה בצו למדור ספציפי, המונע את פירוק השיתוף בדירה, לו הסכימה, ואף ניתן צו לפירוק עוד בתאריך 15.01.17, הרי יש בכך משום שימוש שלא בתום לב בכלים המשפטיים העומדים לרשותה.

54. התוצאה של שימוש זה, היא מניעת זכות יסוד של התובע, המגיעה לו בדין.

55. מאחר ובפעולותיה, האישה מסכלת את פירוק השיתוף בפועל, למרות הסכמתה לו, הרי שיש מקום לחייבה בדמי שימוש בגין השימוש שעושה היא בחלקו של האיש בדירה.

56. על פי חוות דעת שמאי מיום 05.03.17 על הדירה רובצת משכנתא בסך של 610,000 ₪. אין מחלוקת כי בגין פרעונה החודשי נדרשים הצדדים לשלם את הסך של 2,800 ₪.

57. בהחלטה מיום 01.01.17 נקבע כי האיש ישא בשיעור של 75% ההחזר החודשי בגין המשכנתא ואילו האישה תישא בשיעור של 25% הנותרים, החל ממועד בו ניתנה ההחלטה ועד החלטה אחרת.

58. זה המקום לציין כי שני הצדדים פעלו בניגוד להחלטת בית המשפט ושניהם לא קיימוה. האיש טען כי לא נותר בידיו ממון לאחר תשלום מזונות הקטינים בסך 5000 ₪ ומחצית מהוצאות החינוך והרפואה שלהם בתוספת סך של 2000 ₪ אשר נפסקו כמזונות אישה וכן, מימון נסיעותיו היומיומיות מהצפון למרכז. לעומת זאת האישה, התנתה את תשלום חלקה בתשלום חלקו של האיש. כל עוד הוא לא שילם, אף היא לא שילמה.

59. התוצאה היתה, כי דמי המשכנתא לא שולמו והליכים משפטיים ננקטו על ידי הבנק המחזיק במשכנתא. כאשר הבינה האישה, כי בעודה מצליחה לעכב את פירוק השיתוף בדירה על פי פסק הדין שניתן בהסכמתה, בנק משכן- המחזיק במשכנתא, עומד בפני מכירת הדירה על

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ'. ע.

1 מנת להחזיר לעצמו את ההלוואה בגינה נרשמה המשכנתא, הזדרזה היא, לגייס סכום נכבד
2 של 40,000 ₪ לצורך "הרגעת הרוחות" בבנק ועיכוב ההליכים המשפטיים, בהם נקט, וזאת
3 על מנת לעצור את מכירת הדירה.

4
5 60. הדבר מלמד כי התנהלותה של האישה הינה מחושבת ואסטרטגית, גם במחיר של אי קיום
6 החלטות בית המשפט, גם במחיר של פגיעה בזכויות יסוד של האיש ואפילו במחיר טובתם של
7 ארבעת ילדיה הקטינים.

8
9 61. לאחר שאיזנתי בין זכויות האיש לזכויות האישה, מצאתי כי האישה תישא במלוא החזרי
10 המשכנתא החודשיים לבנק משכן, וזאת מתאריך 15.01.17 ועד למועד פרעון המשכנתא
11 באמצעות הכספים שיתקבלו ממכירת הדירה, לאחר בצוע פירוק השיתוף בדירה בהתאם
12 להסכמת הצדדים, אשר קבלה תוקף של פסק דין ביום 15.01.17.

מזונות

13
14
15
16 62. כעת עליי לקבוע את מזונותיהם של ארבעת ילדי הצדדים, מתוכם שניים הינם מקטני
17 קטינים.

המסגרת הנורמטיבית

18
19
20
21 63. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), התשי"ט - 1959 קובע, כי:

22
23 "אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן זוגו לפי
24 הוראות הדין החל עליו".

25
26 64. על פי הדין האישי היהודי, חיוב במזונות ילדים עד גיל 6, שהינם מ"קטני קטינים", חל על
27 האב באופן אבסולוטי.

28
29 65. משנקבע כי המשמורת על הקטינים תהא משותפת, הרי שעל פי בע"מ 919/15 ו- בע"מ
30 1709/15, פורסם בנבו (להלן – בע"מ 919/15):

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' ע.

1

2 66. משכך, על מנת לקבוע את דמי המזונות, חשובה היא קביעת בית המשפט לעניין יכולותיהם
3 הכלכליות של שני ההורים.

4

5 יכולותיהם הכלכליות של האישה והאיש

6

7 67. אין מחלוקת בין הצדדים כי האיש עובד בחברת ***** ומשתכר סך של 13,500 ₪.

8

9 68. קיימת מחלוקת בין הצדדים על יכולת השתכרותה של האישה. האיש טוען כי יכולותיה
10 גבוהות, שכן, היא בת 33 ובעלת מספר תארים ותעודות בתחומים שונים ומגוונים ויכולה
11 היא להשתלב בשוק העבודה בכל רגע נתון, שכן, כל ארבעת הקטינים, גם אלה הצעירים
12 יותר, בני 3 ו-4, כבר שוהים במסגרות חינוכיות.

13

14 69. לעומתו, טוענת האישה, כי היא אינה עובדת ועל כן אין לה כל הכנסה.
15 לענין זה, יש להזכיר את דברי האישה, כפי שהובאו בנספח 4 בתיק המוצגים אשר הוגש על
16 יד האיש, בו מודיעה האישה לאיש, כי לא תלך לעבוד בכוונה. כמו כן, יש לציין את דברי כב'
17 רשמת ההוצל"פ אשר מציינת כי החייבת לא הניחה דעתה, מדוע היא (האישה) לא עובדת.
18 ראו: נספח 3 בתיק במוצגים.

19

20 בהקשר זה, יודגש, כי, על פי פסיקת בית הדין הרבני, האישה מקבלת סך של 2,000 ₪

21

22 70. בית המשפט התרשם מהאישה, כאישה אינטליגנטית וחריפה, אשר אין ספק כי מהר מאוד
23 תוכל למצוא עבודה נ, שכן, היא בעלת רשיון ל, או ב, שכן, היא,
24 בעלת תואר ב, או, בתחום ו, שכן היא בעלת תואר
25 ב, או אפילו כמנחת קבוצות בנושאי ו, שכן היא בעלת תעודה ממכללת
26 בתחום זה.

27

28 71. אל עובדות אלה, יש לצרף את טענת האיש, שלא נסתרה, כי, האישה השתכרה סך של 6,500
29 ₪ כשעבדה.

30

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' ע.

1

2 "בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך
3 שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות
4 העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל,
5 ובשים לב למכלול נסיבות המקרה....

6 על ביהמ"ש לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה".

7

8 בפסקה 61 לחוות דעת השופטת כב' ברק ארז :

9

10 "א. במשמורת משותפת יישא כל הורה בעין בהוצאות הקיום השוטפות הנוגעות
11 לילדים ולכן הוצאות אלה "יתקזזו" ללא צורך בהעברת תשלומים בין ההורים (לפי
12 אחוז מסוים משיעור המזונות שעליו יורה ביהמ"ש לענייני משפחה, בהתאם לגילם
13 של הילדים ולהערכתו את העלויות הכרוכות בהוצאות קיום שוטפות אלה מתוך כלל
14 צורכיהם המגולמים במזונות).

15

16 ב. ייקבע מנגנון לריכוז הטיפול בהוצאות שאינן הוצאות קיום שוטפות, אלא
17 "צרכים אחרים" (כגון ביגוד, ספרים, טיפול רפואי שאינו צפוי ועוד). ברגיל, יהיה
18 זה מנגנון של הורה מרכז שיקבל לידי תשלום של מחצית ההוצאות האלה מן
19 ההורה האחר (במצב של השתכרות שווה). לצד זאת, ניתן לחשוב על פתרונות
20 נוספים כמו חשבון בנק משותף של ההורים, הכול לפי שיקול דעתה של הערכאה
21 הדיונית על-פי הנסיבות המשפחתיות. בהעדר קביעה אחרת, ההורה המרכזי יהא
22 זה אשר ביהמ"ש לענייני משפחה ימצא כי שימש עובר לגירושין כמטפל העיקרי
23 בילדים.

24

25 ג. ההורים ימשיכו לחלוק בהוצאות החריגות, בכפוף לכושר ההשתכרות שלהם
26 ובהתאם למנגנון שייקבע על-ידי ביהמ"ש לענייני משפחה.

27

28 ד. כל הורה יישא בעין בהוצאות המדור של הקטינים, בכפוף לכך שהערכאה
29 הדיונית תקדים ותבחן האם העול הכפול של נשיאה במדור המתאים לילדים אינו
30 פוגע ביכולתם של ההורים לעמוד בתשלום המזונות שלהם נזקקים הילדים."

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' ע.

כמו כן, "הנתונים מלמדים כי אמנם 75% מהאימהות בישראל מועסקות בשכר (הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הודעה לתקשורת: לקט נתונים לרגל יום האישה הבין-לאומי 2016, בעמ' 1 (6.3.2016) (להלן: לקט נתונים ליום האישה) (זמין כאן)), אך שכון הממוצע נמוך משל גברים (אישה משתכרת 48.8 ש"ח בממוצע לשעה לעומת גבר המשתכר בממוצע 58.3 ש"ח לשעה; ו-7,439 ש"ח בממוצע בחודש לעומת 11,114 ש"ח בממוצע לגבר: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, נתונים שנתיים 2016, לוח 12.46, פורסם ביום 1.9.2016, "ראו: בבע"מ 919/15 סעיף 113 לחוות דעת כב' הש' פוגלמן (ההדגשות שלי- מ.ר.פ.)

לפיכך, אני קובעת כי פוטנציאל השתכרותה של האישה עומד על סך של 6,500 ₪ לפחות. לענין זה ראו גם: ע"מ (תל אביב –יפו) 1064/04, ל' מ' נ' ל' א', פורסם בנבו.

עוד אוסיף, כי, ככל ותזדרז האישה לפרק את השיתוף בדירה ובכך לאפשר לאיש לגור בסמיכות אליה ולחלוק עמה באופן שווה את הסדרי השהות עם הקטינים, תוכל היא, להתפנות מהטיפול בארבעת הקטינים למשך חצי מהשבוע, ולעשות לעצמה. לעבוד ולהתפתח מבחינה מקצועית, ולאור כישוריה, כי רבים הם, לעשות חיל ולהרוויח אף יותר מהסכום שנקבע כפוטנציאל השתכרותה.

צרכי הקטינים לא הוכחו על ידי האישה והסכומים אשר נתבעו על ידה בגין מזונותיהם הינם מופרזים ובלתי סבירים. משכך, לא נותר לי, אלא, ללמוד על תקציב המשפחה בהתאם למה שבפניי.

כאמור אין מחלוקת כי עת נולדו שני הקטינים הצעירים, האישה לא עבדה וכל המשפחה בת שש הנפשות, חיה בתקציב חודשי של 13,500 ₪ מתוכם, 2,800 ₪ שולמו עבור המשכנתא.

המסקנה היחידה המתקבלת, היא, כי, משפחה בת שש נפשות חיה מהסך הכולל של 10,700 ₪, מהם על פי סעיף 9 לתביעת האישה למזונות, הוצאו 600 ₪ עבור כל ילד בגין הוצאות אחזקת הבית, כך שאם נניח שעבור כל אחת משש הנפשות הוצאו 600 ₪ עבור הוצאות אחזקת הבית הרי, שניתן לומר על פי גרסת האישה כי, 3,600 ₪ הוצאו עבור כל המשפחה בגין הוצאות הבית. התוצאה היא כי לאחר תשלום משכנתא ותשלום הוצאות הבית המשפחה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' .ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' .ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' .ע.

- 1 50% מחלקה של האשה בעלות המדור המשמש כקורת גג לארבעת ילדיו. לפיכך,
2 האיש ישלם לאשה עבור השתתפות במדור את הסך של 700 ₪ אשר מהווים 50%
3 מחלקה בהוצאת המדור בשווי של 1,400 ₪, המשולמת לבנק משכן, בגין ההלוואה
4 בגינה רשומה משכנתא. חיוב זה יעמוד בתוקפו עד למועד בו תימכר הדירה ותפרע
5 המשכנתא.
6
7 לאחר מכירת הדירה אשר שוויה הוערך כבר בתאריך 05.03.17, בסך של 2,230,000 ₪.
8 ה. ע"י מומחה מטעם בית המשפט, המשכנתא בסך של 610,000 ₪ תיפרע, כך שלכל
9 אחד מהצדדים, יוותרו כ- 810,000 ₪ בידיו, איתם יוכל לרכוש דירה או לשכור דירה,
10 כך שכל אחד מהם, יישא בעלות המדור אותו הוא יספק לארבעת הקטינים כשישהו
11 הם עמו.
12
13 ו. בכל הוצאות החינוך והרפואה, וכן, כל הוצאה חריגה הנדרשת לקטינים על פי גורם
14 מוסמך, יחלקו הצדדים על פי יחס השתכרותם אשר נקבע כאמור, 68% בהם יישא
15 האיש באופן ישיר, לעומת 32%, בהם תישא האשה באופן ישיר.
16
17 ז. דמי המזונות ישולמו ביום ה- 10 לכל חודש, עבור כל חודש מראש, החל ממועד
18 פסק דין זה.
19
20 ח. סכום דמי המזונות יהא צמוד למדד המחירים לצרכן שבסיסו מדד חודש נובמבר
21 2017 ויתעדכן מדי 3 חודשים, ללא תשלום הפרשים למפרע.
22
23 ט. סכום שלא ישולם במועד יחויב בהפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום החיוב ועד ליום
24 התשלום בפועל.
25
26 י. קצבת הילדים שמשלם המוסד לביטוח לאומי תועבר לידי האשה, בנוסף לדמי
27 המזונות השוטפים. מענק הלימודים מהמוסד לביטוח לאומי אף הוא יועבר לידי
28 האשה והיא תרכוש עבור הקטינים את כל הדרוש להם. ככל ותיוותר יתרת זכות
29 או חובה, יחלקו בה הצדדים על פי שיעור ההכנסות ביניהם כפי שנקבע 68% לאב ו-
30 32% לאם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תמ"ש 11985-07-16. ע. ואח' נ' ע.

תמ"ש 29212-11-16. ע. ואח' נ' ע.

תמש 38223-11-16. ע. ואח' נ' ע.

1

2

87. נוכח התוצאה אליה הגעתי, על פיה, נתקבלו שתי תביעותיו של האיש, אני מחייבת את
האישה בהוצאותיו של האיש בסך של 10,000 ₪.

3

4

5

88. משניתנו שלושה פסקי דין בשלושת התביעות, התיקים ייסגרו.

6

7

8

9

ניתן היום, ג' כסלו תשע"ח, 21 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

10

מיירה רום פלאי, שופטת

11

12

13

14

15

